

Miloslav Trnka

Emma Destinnová tak trochu budějovická

Světová operní hvězda přišla na svět 26. února 1878 v Praze na Novém Městě, Kateřinská ulice č. 5. Doma v Čechách se při různých slavnostních příležitostech velmi ráda podepisovala také jako Emma Věna Kittlova. Její podmanivý hlas zněl několikrát i při vystoupeních v Českých Budějovicích. Má tu „svou“ ulici od roku 1963 - Emy Destinnové, České Budějovice, Čtyři Dvory. Také pomník na nábřeží Malše před Jihočeským divadlem, slavnostně odhalený 1. září 1990. Dílo - bronzovou bystu „božské Emy“ na vyšším žulovém podstavci, ztvárnila akademická sochařka Marie Jirásková.

Dramatická pěvkyně, sopranistka vlastním jménem Emilie Věnceslava Paulina Kittlová, prošla školením u proslulých učitelů zpěvu v Praze, manželů Thomase Loeweho a Marie Destinn, rozené von Dreger. Z genealogického pohledu lze připomenout, že Ema přišla na svět za asistence smíchovské porodní báby Hedviky Lauterbachové a to v rodině majitele pivovaru a nemovitostí v Praze Emanuela Jana Kittla a Jindřišky Barbory Pauliny roz. Šrutové z Modlešic na Chrudimsku. Emina babička z tatínkovy strany se jmenovala Kateřina Šedivá, pocházela ze Strakonice a byla vdaná za pražského pivovarského tovaryše Jana Kittla. Pětačtyřicetiletá Ema

Destinnová se 19. 9. 1923 provdala v zámeckém hudebním salonku ve Stráži nad Nežárkou, sňatku požehnal děkan P. Václav Bártil. Novomanželem se toho dne stal pětadvacetiletý nadporučík Josef Halsbach a o stejný počet let ji pak přežil.*

Koncem r. 1929 se zdravotní potíže jednapadesátileté umělkyně vystupňovaly, zeslábl jí zrak. Příčinou bylo krvácení do oční sítnice, jako důsledek předčasné arteriosklerózy a vysokého krevního tlaku. Odpoledne 28. ledna 1930 se vydala kočárem ze svého zámku ve Stráži nad Nežárkou do Českých Budějovic k očnímu lékaři dr. Klaubrovovi. Během vyšetření ji ranila mrtvice, ochrnula na polovinu těla a z hlubokého bezvědomí se už neprobrala ani po okamžitém převozu do českobudějovické nemocnice, kde ve 22. 20 hod. večer zemřela. Pražským domem smutku bylo vysočanské sídlo Eminy sestry Jetty, manželky majitele tamních mlékáren a starosty Vysočan, barona Freye von Freyenfels. Pohřeb byl vypraven na vyšehradský Slavín v Praze z Národního divadla v pondělí 3. 2. 1930 ve dvě hodiny odpoledne.

Osobní fond Emy Destinnové v Památníku národního písemnictví na zámku ve Starých Hradech tvoří dva kartony písemnosti z let 1895 - 1928 s doklady, korespondencí, rukopisy jejího díla, (též s hudebními rukopisy skladatele Jindřicha Jindřicha), pamětními tisky, výstřižky i fotografiemi. Další památky na umělkyni jsou uloženy v Muzeu Jindřichohradecka v Jindřichově Hradci a v Polabském muzeu Poděbrady.

*Josef (Joe) Halsbach, narozený 22. 10. 1898 v Mostě, byl velitelem fotooddílu 1. čs. leteckého pluku, r. 1935 povýšen na kapitána letectva v záloze. Jeho rodiče Josef Halsbach, oficiál státních drah a Růžena roz. Termerová žili od roku 1910 v Táboře, Wilsonova třída 723, kde jejich syn získal i svůj první výuční list jako drogistický asistent. Dva roky po Emině smrti zemský úřad v Praze vdovci npor. Halsbachovi dne 5. 5. 1932 schválil žádost o změnu příjmení na Destinn - Halsbach. Přestěhoval se do Prahy. Druhý únorový den roku 1936 se znovu oženil s Marií Fiedlerovou. Po druhé světové válce během léta a podzimu 1945 byl krátce národním správcem Zeissových závodů v Teplicích, od roku 1946 pracoval v obchodním oddělení pražské Meopty. Od 1950 byl technikem podniku zahraničního obchodu PZO Kovo. Josef Halsbach zemřel v Praze dne 8. 6. 1955.

